

Abstrakt

Komunikace vládních institucí hraje v demokratické společnosti klíčovou roli, neboť ovlivňuje transparentnost vlády, důvěru veřejnosti a efektivní správu věcí veřejných. V krizových situacích, jako jsou přírodní katastrofy, pandemie nebo politické krize, se ukazuje nezbytnost jasné, rychlé a spolehlivé komunikace, která může zásadně ovlivnit schopnost státu adekvátně reagovat a chránit své občany. Efektivní komunikace ministerstev je rovněž zásadní pro podporu informovanosti veřejnosti a participativní demokracie, kdy občané mají přístup k relevantním informacím a mohou se aktivně podílet na rozhodovacích procesech. S rozvojem nových technologií a s nimi souvisejícími společenskými změnami dochází k dynamickému vývoji ve způsobech a nástrojích vládní komunikace, což přináší nové výzvy i příležitosti pro zlepšení interakce mezi vládou a veřejností. V tomto kontextu mají obrovský potenciál a přínos pro komunikaci ministerstev sociální sítě, jelikož umožňují rychlé šíření informací, interaktivní zpětnou vazbu a širší dosah k různorodým segmentům populace. Cílem této práce je zjistit, jaké obecné komunikační principy je možné plošně aplikovat na komunikaci vládních institucí a podle jakých aspektů lze posuzovat její kvalitu a efektivitu. Na základě syntézy teoretických poznatků, obsahové analýzy sociálních sítí ministerstev a expertních rozhovorů práce hodnotí aktuální možnosti i překážky v nastavení jednotného normativního rámce pro komunikaci vládních institucí v prostředí České republiky.